

ПРО СТУПІНЬ “ДИСТАНЦІЙНОСТІ” ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Страшко Л.М.¹, к.арх., доц., декан по роботі зі студентами
іногородніх локальних центрів дистанційного навчання

Івасенко О.А., к.е.н., доц.

*ВНЗ Укоопспілки “Полтавський університет економіки і
торгівлі”*

¹*strashkol@mail.ru*

Досвід застосування дистанційних технологій навчання у Полтавському університеті економіки і торгівлі показує, що непоодинокими є прояви недостатньо повної реалізації намічених у програмі педагогічного експерименту заходів і дій. Причинами таких проявів є:

а) невідповідність певної частини студентської аудиторії до сприйняття дистанційних технологій навчання;

б) тривалий період адаптації викладацького складу до змін педагогічної логістики заочного навчання, опанування сучасними технологіями створення навчального контенту, а також набуття практичного досвіду тьюторського супроводу дистанційних курсів;

в) поступове напрацювання вмій і навичок менеджерами навчального процесу для здійснення педагогічного експерименту;

г) поетапне удосконалення технології трансляції медіа-контенту на локальні центри дистанційного навчання.

Аналіз застосування електронних засобів і дистанційних технологій у навчальному процесі студентів 1-го та 2-го років навчання, які проходять підготовку за освітньо-кваліфікаційним рівнем бакалавра за напрямками: «Фінанси і кредит», «Облік і аудит», «Товарознавство і торговельне підприємництво», «Менеджмент», «Харчові технології та інженерія» на базі локальних центрів дистанційного навчання, виявив неоднаковий рівень їх «дистанційності» у розрізі курсів. Так, частка дисциплін, які вивчаються за дистанційними технологіями,

студентами 1-го року навчання складає 51-56%, а 2-го курсу - 70-82%.

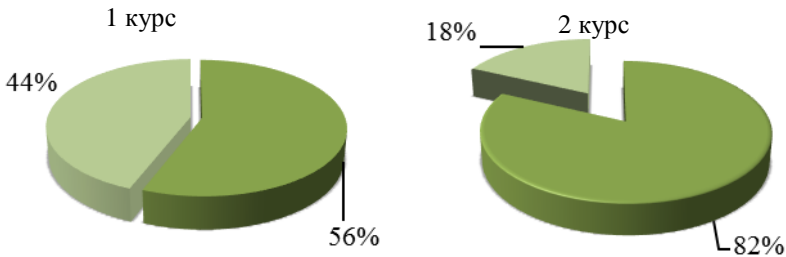


Рисунок 1 - Частка дисциплін, які вивчаються за дистанційними технологіями студентами 1-го, 2-го років навчання економічних напрямів підготовки

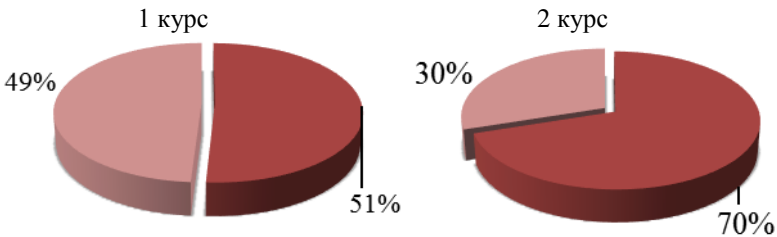


Рисунок 2 - Частка дисциплін, які вивчаються за дистанційними технологіями студентами 1-го, 2-го років навчання технологічного напрямку підготовки

Стимулюючим фактором процесу впровадження дистанційних технологій є значна кількість дисциплін, які потребують розробки віртуальних практичних та лабораторних робіт.

Отже, наступним етапом впровадження електронних засобів та дистанційних технологій у навчальний процес буде підвищення якості дистанційних курсів шляхом віртуалізації практичної підготовки фахівців усіх напрямів.

Електронні засоби та дистанційні технології для навчання протягом життя: тези доповідей ІХ Міжнародної науково-методичної конференції, м. Суми, 14–15 листопада 2013 р. / Відп. за вип. В.В. Божкова. - Суми: СумДУ, 2013. - С. 29-30.